

Nr 18

Av herr **Sjöholm**, om införande av en s. k. tjänstemannataxering.

Den årliga inkomsttaxeringen ombesörjes av lokala taxeringsnämnder med av kommunerna på politiska grunder valda ledamöter samt av länsstyrelserna utsedda ordföranden och kronoombud. Denna ordning har sedan länge varit bestående. Starka skäl talar för att den nu bör upphöra.

Det har visat sig allt svårare att rekrytera kvalificerade krafter till posterna som ordförande och kronoombud. Den starka progressiviteten i beskattningen har lett till att extra arbetsinsatser av det slag det här gäller ter sig allt mindre lockande. Den försämrade kvaliteten har utan tvivel förmärkts i resultatet av taxeringsarbetet. Antalet rena feltaxeringar är ingalunda ringa. Detta går givetvis i många fall ut över deklaranterna och det medför också ett betydande merarbete för prövningsnämnder och lokala skattemyndigheter.

De kommunvalda ledamöterna har avsetts skola tillföra taxeringsnämnderna ett lekmannainflytande, vilket ansetts behövt som en garanti mot överdrivet fiskaliskt nit hos de av länsstyrelserna utsedda mera sakkunniga representanterna. Den folkliga förankringen av beskattningsproceduren har också förmenats ha ett värde i sig. Tiden torde nu vara inne att övergiva dylika en smula verklighetsfrämmande uppfattningar.

I praktiken utföres taxeringsarbetet och fattas besluten av ordföranden och kronoombudet i nämnden, och sammanträdena har blivit i det närmaste helt formella förrättningar, där i stort sett endast förekommer högläsning av redan fattade — och redan i inkomstlängden inskrivna — taxeringsbeslut. Särskilt i städernas taxeringsnämnder är rutinen den nu beskrivna, och utvecklingen har gått och går i samma riktning också inom övriga nämnder. Nämndernas reella betydelse för taxeringsutfallet är minimal. Taxeringarna är så gott som utslutande ett resultat av de två av länsstyrelsen utsedda ledamöternas arbete och beslut.

Kostnaden för statsverket för taxeringsbestyret överstiger för år trettio miljoner kronor. Härtill kommer utgifterna för kommunerna för arvoden åt de kommunvalda ledamöterna i nämnderna.

Avgörande skäl talar för att en s. k. tjänstemannataxering införes så snart ske kan. Datametodikens applicering i taxeringsproceduren torde ytterligare vara ett skäl för en sådan omläggning. Lokala skattemyndigheterna bör sålunda ansvara för och utföra taxeringsarbetet. Vi skulle därmed utan tvivel få en både rättvisare och effektivare taxering och vi skulle få den till

betydligt lägre kostnader. Taxeringsarbetet torde utan större svårighet smidigt kunna anpassas till de lokala skattemyndigheternas övriga arbetsuppgifter. Hur detta skall ske bör givetvis bli föremål för utredning.

Med åberopande av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t begära utredning och förslag till s. k. tjänstemannataxering.

Stockholm den 10 januari 1968

Sten Sjöholm (fp)